

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.097 van 5 mei 1999
in de zaak A. 65.212/VII-17.900.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. DE POURCQ,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachttegaalstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX
op 18 augustus 1995 hebben ingediend om de
vernietiging te vorderen van de beslissingen van
2 juni 1995 van de Vaste Beroepscommissie voor
vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt
geweigerd hen als vluchteling te erkennen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 5 december
1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
A. DE POURCQ, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het grotendeels eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat verzoeker, van Togolese nationaliteit, op 22 september 1992 in België aankomt en op 24 september de status van vluchteling aanvraagt; dat verzoekster, echtgenote van verzoeker, op 27 september 1993 aankomt en op 1 oktober 1993 asiel aanvraagt; dat beide aanvragen op 17 juni 1994 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden verworpen; dat wat verzoeker betreft de beslissing van de Commissaris-generaal op volgende gronden steunt :

"Hij verklaarde op 26 juli 1992 lid geworden te zijn van de P.D.U. (Parti des Démocrates pour l'unité) terwijl zijn echtgenote eerst lid was van het C.A.R (Comité d'action pour le renouvau) om later lid van de U.T.R (Unité togolaise et reconciliation) te worden. Betrokkenes echtgenote leefde sedert 15 mei 1992 in haar ouderlijk dorp.

Aanvrager huurde een kamer in Lomé en in hetzelfde huis huurde ook T. K. een kamer. Deze laatste was lijfwacht van M. Fraudes, toenmalig minister van sport en jeugdzaken. In september 1992 werden betrokkene en zijn vriend J. L. benaderd door T. K. met het voorstel bommen te plaatsen bij opposanten van het Evadema-regime. Aanvrager vroeg een aantal dagen bedenktijd en weigerde uiteindelijk. Op 18 september 1992 kwam J. L. om (,) toen hij werd neergeschoten bij zijn terugkeer uit de stad. Betrokkene ging zijn schoonvader raad vragen en samen besloten ze dat het voor aanvrager beter zou zijn het land te verlaten. Diezelfde nacht reden ze naar Benin waar betrokkene op 21 september 1992, met het paspoort van zijn schoonbroer, inschepte voor België.

Vooreerst dient gesteld dat betrokkene in zijn vragenlijst voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij in 1991 lid werd van de P.D.U. terwijl hij voor het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk stelde op 26 juli 1992 lid geworden te zijn. Ook verklaarde aanvrager voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij secretaris was van de P.D.U. terwijl hij voor het Commissariaat-generaal duidelijk stelde gewoon lid te zijn.

Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen in ieder geval aanvragers betrokkenheid bij de P.D.U.

Verder brengt hij ter staving van zijn relaas een 'avis de recherche' daterend van 1992 aan om later juist hetzelfde document voor te leggen maar met de datum veranderd in 1993.

Deze verandering, die betrokkene verklaart zelf aangebracht te hebben, ondermijnt op grondige wijze de geloofwaardigheid van dit stuk. Dit alles wijst op het bedrieglijk karakter van betrokkenes aanvraag.

Tenslotte is het zo dat betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij zijn schoonvader reeds vóór de dood van J. L. contacteerde terwijl hij voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij dit eerst deed na de moord op J. L..

Ook deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas.

Al deze vaststellingen laten niet toe te besluiten dat betrokkene zijn land heeft verlaten uit vrees zoals bedoeld in art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.";

dat wat verzoekster betreft de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal als volgt is gemotiveerd :

"Ze verklaarde de echtgenote te zijn van XXX die op 24 september 1992 asiel aanvraag in België (CG/92/65532). Betrokkene verklaarde vroeger lid van het C.A.R. (Comité d'Action pour le renouveau) geweest te zijn en sedert maart 1993 lid te zijn van het U.T.R. (Unité togolaise et reconciliation). Vier dagen na het vertrek van haar echtgenoot werd betrokkene benaderd door militairen die willen weten waar haar man was. Toen betrokkene hierop geen antwoord kon geven, werd haar huis vernield. Op 23 maart 1993 werd betrokkene gearresteerd en opgesloten in een militair kamp. Op 25 maart 1993 slaagde ze erin te ontsnappen en dook onder in Ghana. Na enkele weken keerde ze terug naar Togo voor de verzorging van haar zoon. Op 24 september 1993 bevond betrokkene zich bij vrienden toen hun huis werd binnengevallen. Betrokkene kon ontkomen en besloot contact op te nemen met Mr. A. (voorzitter C.A.R.). Deze laatste ondernam de nodige stappen om haar het land uit te helpen. Met het paspoort van de nicht van Mr. A. en met een ticket betaald door A. slaagde ze erin op 26 september 1993 Togo te verlaten.

Vooreerst dient gesteld dat de asielaanvraag van XXX ongegrond werd verklaard (CG/92/65532).

Verder is het zo dat betrokkene in haar vragenlijst voor het Commissariaat-generaal stelde dat ze van het CAR naar de UTR overging in 1991 terwijl ze voor het Commissariaat-generaal duidelijk stelde in maart 1993 van partij veranderd te zijn.

Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas.

Tenslotte verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze reisde met een paspoort op naam van een vriendin van haar nicht, terwijl ze voor het Commissariaat-generaal stelde met het paspoort van een nicht van Mr. A. gereisd te hebben.

Ook deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas.";

dat de verzoekende partijen tegen deze weigeringsbeslissingen

op 1 juli 1994 beroep aantekenen bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat deze beroepen worden opgeroepen op de zitting van 2 juni 1995; dat op deze zitting de verzoekende partijen, bijgestaan door hun raadsman, worden gehoord; dat dezelfde dag de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie de thans bestreden beslissingen neemt, waarbij de

beroepen ontvankelijk maar ongegrond worden verklaard en de erkenningen van de hoedanigheid van vluchteling dienvolgens worden geweigerd; dat de beslissing waarbij het beroep van verzoeker wordt verworpen als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat appellant voorhoudt dat hem en zijn vriend J. L. begin september 1992 door een buurman, K. genaamd, en lijfwacht van minister Horatio Béno Freitas werd gevraagd een bom te plaatsen bij een opposant; dat appellant dit enkele dagen later weigerde waarop K. hem mededeelde dat kolonel Y. D. opdracht had gegeven appellant te doden; dat K. hem de raad gaf te verdwijnen; dat op 19 september 1992 L., die gebruik maakte van de bromfiets van appellant, bij zijn terugkeer van een vermaakuitstap omstreeks vier uur werd neergeschoten; dat appellant op raad van zijn schoonvader onderdook in Cononou waar hij met de hulp van zijn schoonbroer en in het bezit van een geleend paspoort op 21 september 1992 aan boord ging van een vliegtuig met bestemming België;

Overwegende dat appellant niet kan aannemelijk maken waarom hem gevraagd werd een bomaanslag te plegen;

Overwegende dat appellant ter ondersteuning van zijn relaas een 'avis de recherche' voorlegt, gedateerd 26 maart 1992;

Dat hij later hetzelfde document heeft bijgebracht met de datum gewijzigd in 1993;

Dat dit niet ondertekende stuk authenticiteit mist en appellant heeft gepoogd de Belgische autoriteiten te misleiden;

Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kan worden in aanmerking genomen, ";

dat de beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, steunt op volgende redengeving :

"Overwegende dat appellante voorhoudt dat vier dagen na de verdwijning van haar echtgenoot, XXX, militairen naar hem kwamen informeren; dat zij op 23 maart 1993 door soldaten werd aangehouden en op 25 maart 1993 met de hulp van een bevriend militair kon ontsnappen; dat ze onderdook in Ghana; dat ze

na enkele weken terugkeerde naar Togo; dat op 24 september 1993 militairen een inval deden in de woning waar ze verbleef; dat ze kon ontkomen en met de hulp van Yaoui Agboyubo, voorzitter van het 'Comité d'action pour le renouveau', aan boord ging van een vliegtuig met bestemming België;

Overwegende dat appellante haar asielaanvraag in hoofdde steunt op die van haar echtgenoot;

Overwegende dat het beroep van XXX ongegrond werd verklaard bij beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op 2 juni 1995;

Overwegende dat de overige feiten door appellante ingeroepen onvoldoende ernstig zijn om in rede-lijkheid te gewagen van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het verdrag van Genève van 28 juli 1951,";

2. Over de gegrondheid van het beroep van verzoeker.

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel onder meer de schending aanvoert van de artikelen 57/22 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen doordat de Vaste Beroepscommissie het beroep verwerpt omdat verzoeker niet aannemelijk kan maken waarom hem gevraagd werd een bomaanslag te plegen en omdat hij de datum op de "avis de recherche" heeft gewijzigd waardoor dit stuk authenticiteit mist en aldus gepoogd heeft de Belgische autoriteiten te misleiden, terwijl de motiveringsplicht vereist dat in de beslissing wordt toegelicht waarom een bepaald feit of argument niet aannemelijk of valabel is;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de asielaanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaart, enerzijds, omdat verzoeker niet aannemelijk kan maken waarom hem gevraagd werd een bomaanslag te plegen, anderzijds, omdat verzoeker "ter ondersteuning van zijn relaas een 'avis de recherche' voorlegt, gedateerd op 26 maart 1992, dat hij later hetzelfde document heeft bijgebracht met de datum

gewijzigd in 1993, dat dit niet ondertekende stuk authenticiteit mist en appellant heeft gepoogd de Belgische autoriteiten te misleiden";

Overwegende dat verzoeker, in verband met de vraag een bomaanslag te plegen, in zijn beroepsverzoekschrift doet gelden dat "zowel hijzelf als zijn vriend John waren aangesproken door een bewoner van hetzelfde huis in Lomé waar (verzoeker) woonachtig was. Deze man bleek een soort lijfwacht te zijn van de minister van Jeugd en Sport, Dhr. FRITASSE. Het voorstel was om tegen betaling van 3.000.000 CFA. mee te werken aan het leggen van bommen bij enkele opposanten. Deze buur wist blijkbaar dat (verzoeker) bepaalde familieleden van deze opposanten, die niet ver uit de buurt woonden, kende"; dat hieruit blijkt dat verzoeker duidelijk weergeeft waarom hem gevraagd werd tegen betaling een bomaanslag te plegen, met name dat hij bepaalde familieleden van opposanten kende; dat de Vaste Beroepscommissie uit de gegevens van het dossier niet in redelijkheid kon afleiden dat verzoeker niet aannemelijk kon maken waarom hem werd gevraagd een bomaanslag te plegen;

Overwegende dat verzoeker, wat de verandering van datum op het "avis de recherche" betreft, in zijn beroepsverzoekschrift uiteenzet wat volgt :

a)

"Kliënt had dit stuk reeds in zijn bezit bij zijn binnenkomst in België, het werd vermeld op de vragenlijst. De datum van opstelling was inderdaad genoteerd als zijnde ,26 maart 1992.

Het is pas door kennis te nemen van een krantenartikel uit de krant "COURRIER DU GOLFE" getiteld: "Tueries au camp R.I.T" dat kliënt een aantal namen vermeld zag staan die eveneens voorkwamen op de in zijn bezit zijnde lijst.

Op dat moment heeft hij zich gerealiseerd dat de datum fout was en dat er eigenlijk had moeten staan : 26/3/1993.

Immers, op 26/3/92 verbleef cliënt in Lomé en was hij dus uiteraard nog niet gevlucht.

Volgens hem is het slechts na de gebeurtenissen van 25/2/93 dat het Avis de Recherche, is opgesteld of minstens gedistribueerd geworden.

Kliënt kreeg deze lijst van een nonkel, die militair was en bevriend was met de secretaris van commandant M.Y.DJOUA. (naam die onderaan vermeld is op de lijst als de auteur ervan).

Het is dus niet ernstig hiervan niet te spreken in het feitenrelaas of in de motivering, terwijl cliënt onmiddellijk heeft meegedeeld dat hijzelf de datum had gewijzigd op het in zijn bezit zijnde exemplaar.

Zijn bedoeling om een materiële fout te herstellen, word aldus verkeerd uitgelegd. Kliënt wist tenslotte dat hij reeds een kopie had meegedeeld in de voorafgaandelijke procedure en dat er sprake van was in zijn vragenlijst.

Kliënt heeft trouwens ook een kopie van het voormelde krantenartikel meegedeeld tijdens het interview.

b)

De geloofwaardigheid van dit stuk wordt anderzijds in twijfel getrokken door het ontbreken van enige handtekening.

Vooreerst is het zo dat, in deze materie van het vluchtelingenrecht, dit niet noodzakelijk het bedrieglijk inzicht van de houder van dat stuk aan het licht brengt.

Zo is het bv. zeer goed mogelijk dat de secretaris van commandant DJOUA, die blijkbaar meer sympathiseerde met de democratische oppositie, verschillende, niet getekende exemplaren van voormelde lijst heeft laten circuleren, dit terwijl het origineel, en eventueel meerdere getekende afschriften, werd doorgespeeld naar de instanties, voor wie deze lijst bedoeld was.

Trouwens de lijst krijgt méér geloofwaardigheid door de vergelijking met het krantenartikel waarvan hoger sprake.

Ook de nonkel van cliënt, dhr. B. K., van wie hij de bewuste lijst doorgespeeld kreeg, staat vermeld op deze lijst (zie nr5, met vermelding R.S.A. Régiment de Soutient et d'Apui).

Bij de naam van cliënt staat vermeld: "P.D.U. Parti des Démocrates pour l'Unité".

Onder nr 26 staat dan weer vermeld de heer D. K. (broer van mevrouw XXX) met vermelding 'CAR Comité Action pour le Renouveau'.

Het onderzoek van dit stuk door het Commissariaat-generaal is in alle geval té eenzijdig in het nadeel van cliënt gebeurd.

Verschillende aanknopingspunten werden niet of nauwelijks onderzocht.";

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie vooreerst stelt dat het stuk authenticiteit mist omdat het niet is ondertekend; dat de betrouwbaarheid van een stuk dient te worden beoordeeld in het licht van alle gegevens van het dossier; dat verzoeker zijn relaas zeer gedetailleerd weergeeft en bewijst met de nodige documenten; dat de Vaste Beroeps-commissie niet zonder meer kan vaststellen dat een stuk onbetrouwbaar is omdat het niet ondertekend is;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie de grond van de zaak moet onderzoeken; dat uit haar beslissing genoegzaam moet blijken waarom de aanvraag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd; dat ten deze dient te worden nagegaan of een vreemdeling die gebruik maakt van een vervalst document bedrog pleegt indien hij dit onmiddellijk toegeeft; dat in dergelijk geval alle omstandigheden in acht moeten worden genomen; dat verzoeker de datumwijziging zelf heeft gemeld en duidelijk uitlegt waarom hij dit heeft gedaan; dat door te overwegen dat het niet-ondertekende stuk authenticiteit mist, de Vaste Beroepscommissie er geen rekening mee heeft gehouden; dat bovendien dit gegeven een determinerende invloed heeft gehad op de beslissing van de Vaste Beroepscommissie; dat het immers hoegenaamd niet zeker is of de Vaste Beroepscommissie, indien ze de "avis de recherche" in haar beoordeling had betrokken, tot hetzelfde besluit zou zijn gekomen, meer bepaald de ontstentenis van een persoonlijke vervolging; dat dit gelijk staat met een gebrek aan redengeving en de schending inhoudt van voormeld artikel 57/22; dat het middel in die mate gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep van verzoekster.

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel, onder meer, de schending aanvoert van de artikelen 57/22 en 62 van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat de bestreden beslissing, enerzijds, verzoeksters aanvraag verwerpt omdat het beroep van haar echtgenoot (verzoeker) ongegrond werd verklaard en, anderzijds, de overige ingeroepen feiten onvoldoende ernstig acht om in redelijkheid te gewagen van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, terwijl het tweede argument duidelijk niet gemotiveerd is;

Overwegende dat, enerzijds, de Vaste Beroepscommissie verzoeksters asielaanvraag heeft verworpen omdat ze "in hoofdorde steunt op deze van haar echtgenoot"; dat bij huidig arrest de beslissing van de Vaste Beroepscommissie genomen ten aanzien van verzoeker wordt vernietigd; dat, anderzijds, de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen om verzoeksters aanvraag te verwerpen zich ertoe heeft beperkt te overwegen dat de door haar ingeroepen feiten onvoldoende ernstig zijn om in redelijkheid te gewagen van een vrees voor vervolging; dat het op basis van deze considerans onduidelijk is waarom de beweerde arrestatie en opsluiting van verzoekster de Vaste Beroepscommissie er eventueel niet van heeft kunnen overtuigen dat verzoekster om politieke redenen werd vervolgd; dat de motivering luidens welke, zonder enige verdere precisering of toelichting, de ingeroepen feiten onvoldoende ernstig zijn, zodanig algemeen en vaag is dat ze de Raad van State niet toelaat zijn controle op de rechtmatigheid en de

wettigheid van de bestreden beslissing uit te oefenen, en meer bepaald om uit te maken of de aanvraag tot het verkrijgen van de hoedanigheid van vluchteling om al dan niet rechtens verantwoorde motieven werd afgewezen; dat de beslissing niet genoegzaam met redenen is omkleed en aldus de schending inhoudt van voormeld artikel 57/22; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen van 2 juni 1995 van de Vaste Beroepscommissie, Eerste Nederlandstalige Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX en XXX als vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van voormelde Commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissingen.

Artikel 3.

De zaken worden verwezen naar een anders samengestelde kamer van deze Commissie.

Artikel 4.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op vijf mei 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

K. VANHOUTTE,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.